

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19155/2022
12.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против туженог Издавачко предузеће „Ringier Axel Springer“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милош Радулац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2014/22 од 10.05.2022. године, у седници већа одржаној 12.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2014/22 од 10.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2014/22 од 10.05.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 694/20 од 26.10.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име неисплаћених накнада по ауторском уговору исплати укупан износ од 140.000,00 динара са законском затезном каматом на појединачно наведене месечне износе од доспелости до исплате, одбијен захтев којим је тражио да суд обавезе туженог да у корист тужиоца на рачун Пореске управе уплати на име доприноса за ПИО за период од 01.06.2017. године до 14.09.2017. године износ од 30.000,00 динара и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020), у даљем тексту: ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ауторским уговором није заснован радни однос. У питању није статусни радни спор и нема места примени члана 441. ЗПП.

Предмет спора је имовинскоправни захтев, који се не заснива на повреди ауторског права у смислу Закона о ауторским и сродним правима („Службени гласник Републике Србије“, број 104/09 са каснијим изменама и допунама), те се на поступак по ревизији примењују опште одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета овог спора у побијаном делу (члан 28. став 1. ЗПП) износи 140.000,00 динара и очигледно не прелази вредност предвиђену наведеном одредбом која је меродавна за дозвољеност ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**